

Sygn. akt III RC 403/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Klukowska

Protokolant Monika Błaszcz

po rozpoznaniu w dniu 08 marca 2018 r. w Tczewie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. J.

przeciwko małoletniemu M. J., małoletniemu W. J., D. J.

o obniżenie alimentów

I. obniża alimenty ustalone przed Sądem Okręgowym w Gdańsku w dniu 02 marca 2015 roku w sprawie II C 3103/12 na rzecz pozwanej D. J. do kwoty po 200 zł (dwieście złotych) miesięcznie, płatnej do jej rąk z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności z którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 08 września 2017 roku;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. odstępuje od obciążania pozwanej D. J. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu powodowi;

IV. odstępuje od obciążania pozwanej D. J. kosztami sądowymi.

Sygn. akt III RC 254/17

1

2 **UZASADNIENIE**

T. J. wniósł: o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 2 marca 2015r. sygn. akt IIC 3103/12 w pkt V oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20 października 2015r. sygn. akt I ACa 429/15 w ten sposób, że w miejsce alimentów po 1.250zł na każde dziecko łącznie po 2.500zł miesięcznie tj. na małoletnich synów powoda W. J. i M. J. płatnych do 10 tego każdego miesiąca z góry zasądzi po 700zł miesięcznie na każde łącznie 1.400zł, płatnych do 10 każdego miesiąca z góry od dnia złożenia pozwu; o zmianę w/w wyroków poprzez uchylenie od dnia złożenia pozwu alimentów od niego na rzecz D. J. ewentualnie o obniżenie ich do kwoty 200zł miesięcznie oraz o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, iż jest ojcem W. i M. J. i byłym mężem D. J.. Podczas rozwodu pracował na kontrakcie w B. i uzyskiwał wysokie wynagrodzenie w wysokości ok. 10.000zł, przy czym zagraniczny pracodawca dodatkowo opłacał całe koszty utrzymania mieszkania. Argumentował, iż po powrocie do Polski nie udało się jemu podjąć dobrze płatnej pracy i w efekcie nigdy nie opłacał pełnych kwot alimentów. Z tego tytułu ma zaległości alimentacyjne tj. 70.000zł. Wskazał, iż pozwana nie wyraża zgody na polubowny podział majątku stron i w wyniku braku porozumienia małżonków cały majątek nieruchomości stron został zajęty przez komornika w związku z zaciągniętymi wcześniej

kredytami hipotecznymi na ich zakup. Podniósł, iż z uwagi na kilkumiesięczne problemy ze znalezieniem pracy podpisał ostatnio kontrakt, który zapewni mu zarobki w wysokości 4.500-5.500zł miesięcznie. Wskazał, iż wie, że jego żona obecnie pracuje na pełnym etacie w sklepie (...) w P.. Spotykając się regularnie z synami widzi, że dzieciom niczego nie brakuje, ostatnio zauważył u starszego syna nowego i-phona 7 wartego kilka tysięcy zł. Wskazał, iż pozwana od kilku lat mieszka z nowym partnerem, który przypuszczalnie uczestniczy w kosztach utrzymania mieszkania. Odnośnie swojej osoby dodał, że ma jeszcze jednego syna A. J. w wieku 3 lat z wolnego związku, na którego utrzymanie łoży. Koszty swojego utrzymania ocenił na kwotę 1.500zł, a syna A. na ok. 1.370zł.

D. J., działając w imieniu własnym oraz małoletnich W. J. i M. J. wniosła o oddalenie obu powództw w całości; o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych oraz o przeprowadzenie wymienionych dowodów.

W uzasadnieniu wskazała, iż od chwili ustalenia świadczenia alimentacyjnego upłynęły jedynie dwa lata i w ocenie pozwanych sytuacja finansowa i materialna stron nie uległa takiej zmianie, która uzasadniałaby obniżenie alimentów. Wręcz przeciwnie, z uwagi na wiek małoletnich pozwanych zwiększeniu uległy wydatki ponoszone przez ich matkę na zakup odzieży, szkołę, zajęcia dodatkowe i zaspokajanie innych potrzeb synów. W/w wskazała, iż na wysokość wydatków w celu zaspokojenia potrzeb małoletnich synów ma również wpływ inflacja, jaka nastąpiła od daty ustalenia alimentów w sprawie rozwodowej. Od tego czasu wzrosły ceny wszystkich produktów i usług. Dalej w/w wymienia aktualne koszty utrzymania swoje i małoletnich pozwanych M. i W. oraz koszty utrzymania zajmowanego mieszkania. Odnośnie swojej osoby wskazała, iż obecny jej dochód wynosi 1.470zł za pracę na cały etat w P. M., gdzie pracuje od 10 kwietnia 2017r. Przy czym wskazała, iż obecnie jest w ciąży, w związku z czym przebywa na zwolnieniu lekarskim. Nie otrzymuje świadczeń rodzinnych, a jedynie świadczenie 500+ na dwoje dzieci. Argumentowała, iż nie ponosi żadnej winy w rozkładzie pożycia małżeńskiego, była gotowa wybaczyć mężowi zdradę i chciała ratować małżeństwo, jednak powód zdecydował się porzucić rodzinę i związać z inną kobietą. Wskazała, iż jej obecny partner pracuje zarobkowo i partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania, przy czym nie ulega wątpliwości, że koszty utrzymania małoletnich pozwanych powinien finansować ich ojciec. Tymczasem powód poza płatnością znikomej części alimentów, nie przyczynia się do ponoszenia żadnych wydatków związanych z dziećmi. Odnośnie powoda wskazała, iż pracuje od kilku lat w tej samej branży zarabiając znaczne kwoty na poziomie kilkunastu tysięcy złotych, posiada specjalistyczne uprawnienia, zna dwa języki obce, posiada dwa samochody, a koszty utrzymania dzieli z obecną partnerką życiową. Dodała, iż powód analogicznie jak w trakcie postępowania sądowego o rozwód, unika okazania dokumentów finansowych, w tym zaświadczeń o wynagrodzeniu za pracę, potwierdzeń przelewów. Wskazała, iż powód nie mieszka pod adresem wskazanym w pozwie, mieszka z obecną partnerką w T.; zarzucił kontakt z dziećmi, z którymi spotyka się okazjonalnie; nie opłaca alimentów nie dlatego, że nie ma na to środków, tylko celowo, oświadczył, że nie będzie płacił alimentów, w tym celu wyzbył się majątku. Powódka argumentowała, iż to działania powoda doprowadziły do zlicytowania majątku stron, a nie jej brak zgody na podział majątku. Dodała, iż spona długów powoda, w szczególności przysługujący jej zwrot podatku w kwocie 2850zł został zajęty i pobrany przez komornika na poczet spłaty zadłużenia ze wspólnie jeszcze zaciągniętego przez strony kredytu gotówkowego. Podniosła, iż M. J. dostał od niej telefon iPhone o wartości 3.500zł, ponieważ bardzo mu na tym zależało, do tego stopnia, że poprawił oceny i zrezygnował z kieszonkowego (odpowiedź na pozew – k. 39-47).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni W. J. ur. (...) w S. i M. J. ur. (...) w G. są dziećmi T. J. i D. J..

(dowód: odpisy skrócone aktów urodzeń k. 4, 5)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 02 marca 2015r. sygn. akt IIC 3103/12, utrzymanym w mocy przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 30 października 2015r. sygn. akt I ACa 429/15, rozwiązano związek małżeński pomiędzy T. J. i D. J. przez rozwód z winy powoda i ustalono miejsce pobytu małoletnich powodów przy matce. W orzeczeniu tym, na rzecz małoletnich M. i W. J. zasądzono od T. J. alimenty w miesięcznej kwocie po 1.250zł na

rzecz każdego z małoletnich (łącznie kwotą 2.500zł), płatne do rąk D. J. z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat (pkt Va wyroku SO).

Orzeczeniem tym zasądzono także od T. J. na rzecz matki powodów z tytułu alimentów kwotę 1.000zł miesięcznie płatną z góry do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat (pkt IX wyroku SO).

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku – k. 6, 26, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku – k. 27)

W dacie ustalania alimentów powód T. J. miał 41 lat, z wykształcenia był technikiem mechanikiem. Miał ukończone 3 specjalistyczne kursy spawania, uprawnienia do stawiania rusztowań i nadzoru nad ich ustawieniem. Pracował jako pracownik kontraktowy, do pracy był wzywany w zależności od potrzeb pracodawcy. Od początku 2013r. do końca 2014r. miał podpisany kontrakt w B. Na początku lutego 2015r. ponownie wyjechał za granicę. Niejednokrotnie pracował na platformach u zagranicznego pracodawcy, w tym w N.. Wyjeżdżał do pracy na platformy, jako osoba prowadząca nadzór nad spawaniem, pracował jako brygadzysta. Osiągał wysokie wynagrodzenie, nawet do 15.000zł w ciągu dwóch tygodni. Był ogólnie zdrowy.

W czasie pobytu w kraju mieszkał w S. razem z konkubina S. B. (1) i wspólnym dzieckiem A. J.. Jego konkubina nie pracowała zarobkowo, pozostawała na jego utrzymaniu. Alimenty na utrzymanie M. i W. płacił do Funduszu Alimentacyjnego w kwocie 1.000zł miesięcznie. Dnia 12 listopada 2013r. zawarł z S. B. (1) umowę sprzedaży samochodu osobowego marki F. (...), rocznik 2007r. na kwotę 10.000zł. W lutym 2013r. darował ojcu i bratu motory H.D. oraz K..

(dowód: akta SO w Gdańsku IIC 3103/12: protokół przesłuchania pozwanej – k. 425-426, opinia RODK – k. 393-398, kserokopia umowy sprzedaży samochodu – k. 350)

W chwili orzekania o alimentach D. J. miała 39 lat, posiadała wykształcenie średnie - technik obróbki skrawania. Mieszkała wraz z małoletnimi M. i W. J. oraz konkubentem w mieszkaniu w K.. Była zatrudniona na stanowisku kasjera-sprzedawcy (...) sp. z o.o., na podstawie umowy na czas określony w wymiarze 1/2 etatu. Otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 650zł netto miesięcznie. Jak miała możliwość, podejmowała pracę w godzinach nadliczbowych. Była zdrowa. Wcześniej posiadała statut osoby bezrobotnej bez prawa do zasiłku.

Koszt utrzymania mieszkania, w którym zamieszkiwała wraz z dziećmi i konkubentem wynosił około 1.080zł miesięcznie i w jego skład wchodził: czynsz – 820-900zł, wywóz nieczystości – 31zł, energia elektryczna – 75zł, gaz – 55zł, Internet i Tv – 90zł, podatek od nieruchomości 8zł. Udział każdego z mieszkańców w kosztach utrzymania mieszkania wynosił 270zł miesięcznie. Zajmowane przez w/w mieszkanie obciążone było kredytem hipotecznym w wysokości 188.000zł. Bank z uwagi na brak spłat rat kredytu wypowiedział umowę. Komornik na wniosek banku dokonywał potrąceń z wynagrodzenia pozwanej. Nadto potrącenia komornicze obejmowały również niespłacony kredyt gotówkowy stron, gdzie do spłaty pozostała kwota 13.093zł wraz z odsetkami. W celu ustalenia nowego harmonogramu spłaty kredytu pozwana dokonała jednorazowej spłaty części zobowiązania na rzecz banku w kwocie 18.000zł. Pieniądze te pożyczyła od konkubenta.

D. J. w tamtym czasie spłacała kredyt, którego rata wynosiła 600zł miesięcznie oraz posiadała zaległości w opłatach za czynsz w kwocie ponad 12.500zł.

Miesięczny koszt utrzymania D. J. wynosił w tamtym czasie około 1.700zł, w tym udział w spłacie kredytu hipotecznego – 300zł, wyżywienie – 600zł, odzież i obuwie – 150zł, środki czystości – 50zł, leki – 30zł, fryzjer – 40zł, okulary – 38zł, telefon – 60zł, dojazdy do pracy – 150zł, rozrywka – 10zł, udział w opłatach mieszkaniowych – 270zł.

Wówczas Powiatowe Urzędy Pracy w G., T. i S. dysponowały ofertami pracy dla pozwanej z wynagrodzeniem od 1.680zł brutto miesięcznie do 3.000zł brutto miesięcznie.

(dowód: akta SO w Gdańsku IIC 3103/12: protokół przesłuchania pozwanej – k. 424-431, kserokopia opłaty za wywóz odpadów komunalnych – k. 415, kserokopia faktury opłaty za energię – k. 101, 414, kserokopia zaświadczenia o dokonanych wpłatach – k. 413, kserokopia zajęcia wierzytelności – 412, kserokopia wykazu zaliczkowej wysokości opłat czynszowych – k. 100, 411, nakaz zapłaty – k. 214, zaświadczenie wraz z załącznikami – k. 250, 251, 252, zawiadomienie – k. 297, świadectwo pracy – k. 296, decyzja PUP – k. 254, zajęcie wynagrodzenia za pracę – k. 383, zaświadczenie o zarobkach – 362, 363, 420, potwierdzenie wypłaty gotówkowej – k. 416, informacje nadesłane przez PUP w G., T., S. – k. 438-452)

W tamtym czasie małoletni M. J. miał 14 lat. Ogólnie był zdrowy. Pozostawał pod opieką lekarza okulisty i dermatologa. Uczęszczał do II klasy Gimnazjum w K.. Sprawiał problemy wychowawcze, był niepodporządkowany, nieposłuszny i arogancki wobec matki. Uczył się przeciętnie. Miesięczny koszt jego utrzymania wynosił około 1.550zł i obejmował: wyżywienie – 500zł, odzież i obuwie – 150zł, środki czystości- 80zł, telefon – 30zł, fryzjer – 15zł, wydatki na szkołę – 50zł, rada rodziców – 3zł, ubezpieczenie – 2zł, gry – 17zł, wycieczka szkolna – 30zł, wakacje – 93zł, leki – 13zł, wizyta u okulisty, wymiana szkieł, oprawek – 25zł, zajęcia dodatkowe – 250zł, udział w kosztach mieszkania – 270zł.

(dowód: akta SO w Gdańsku IIC 3103/12: protokół przesłuchania pozwanej – k. 424-431, opinia o uczniach – 254, notatki – 299-301, opinia RODK – 393-398)

Poprzednio małoletni W. J. miał 7 lat. Pozostawał pod opieką pediatry. Podejrzewano u niego alergię i cukrzycę lub padaczkę. Uczęszczał do I klasy Szkoły Podstawowej w K.. Nie sprawiał problemów wychowawczych, dobrze radził sobie w szkole. Jego miesięczny koszt utrzymania wynosił około 1.400zł w tym: wyżywienie – 500zł, odzież i obuwie – 200zł, wyposażenie do szkoły – 25zł, uzupełnienie przyborów szkolnych – 30zł, rada rodziców – 3zł, ubezpieczenie – 2zł, zabawki – 50zł, wakacje – 93zł, leki – 75zł, okulary – 27zł, kultura, kino – 30zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania – 270zł.

(dowód: akta SO w Gdańsku IIC 3103/12: protokół przesłuchania pozwanej – k. 424-431, opinia o uczniach – 254, opinia RODK – 393-398, zaświadczenie lekarskie – 218)

Powód przez cały czas wykonywania swojej pracy pracuje w systemie kontraktowym. 8 lat temu straciły ważność jego certyfikaty spawalnicze.

W 2015r. wrócił z B., gdzie pracował na statkach i w ostatnim czasie zarabiał 8.000zł miesięcznie. Na statkach pracował do 2017r. Potem przez pół roku miał przerwę. Od lipca 2017r. nadal pracuje na statkach. Pracuje w systemie 3-4 tygodni, po czym w domu przebywa przez około 2 tygodnie. Jego aktualna praca polega na kierowaniu pracownikami, na sprawowaniu nad nimi nadzoru. Otrzymuje wynagrodzenie Brygadzisty (...) M. – 7 euro za godzinę, oczekiwany czas pracy to 8 godzin dziennie, 5 dni tygodniowo, przy czym maksymalnie 168 godzin miesięcznie. Pieniądze otrzymuje w gotówce do ręki. Za styczeń spodziewa się wynagrodzenia w wysokości do 1.500euro.

Z podatku nie rozlicza się, gdyż firma w której pracuje jest zarejestrowana w raju podatkowy. Rocznie ponad 180 dni spędza poza krajem. W P. jest zarejestrowany w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, jako domownik w gospodarstwie swojego brata. Posiada konta bankowe, jednak z nich nie korzysta, gdyż zostały zajęte przez komorników.

Nie posiada orzeczenia o niezdolności do pracy ani o niepełnosprawności. Od około 10 lat choruje na nadciśnienie, a od roku ma początki cukrzycy oraz kłopoty z barkiem.

Powód język angielski zna w stopniu komunikatywnym.

Nadal jest w związku z S. B. (2). Jego młodszy syn uczęszcza do przedszkola, gdzie opłata wynosi około 280zł. Na utrzymanie A. przekazuje 800zł miesięcznie. S. B. (2) nie ma własnych dochodów.

(dowód: zeznania powoda – k. 197-198v od godz. 00:39:28 do godz. 01:27:40, umowa o świadczenie usług wraz z tłumaczeniem – k. 8-12, pismo – k. 48, certyfikat – k. 58, historia choroby – k. 131, informacja – k. 132, zaświadczenia lekarskie – k. 133, 141, zaświadczenie – k. 134, umowa – k. 178, świadectwo zatrudnienia – k. 179, porozumienie – k. 180, zaświadczenia – k. 181, 193, 194, 195)

Aktualnie pozwana D. J. pracuje jako kasjer-sprzedawca na podstawie umowy zawartej na czas określony do grudnia 2019r. W wymiarze pełnego etatu z wynagrodzeniem w wysokości najniższej krajowej. Obecnie pozostaje na zwolnieniu lekarskim związanym z tym, że jest w ciąży i otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 1.500zł. Na dwoje dzieci otrzymuje świadczenie 500+ (do lipca 2018r).

Zamieszkuje z synami oraz z konkubentem K. B., z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Zajmowane przez nich mieszkanie zostało zlicytowane na licytacji komorniczej za 124.000zł. Mieszkanie to kupił jej konkubent. Do spłaty tego mieszkania pozostało pozwanej 60.000zł (zadłużenie w Banku wynosiło 184.000zł, a mieszkanie sprzedano za 124.000zł). Obecnie powódka spłaca raty kredytu na ten cel w wysokości 726zł miesięcznie. Poza tym posiada zadłużenie za zaległy czynsz – pochodzące z czasu gdy pozostawała w związku małżeńskim z powodem - w wysokości 9.000zł.

Partner pozwanej na utrzymanie przekazuje jej różne kwoty, w zależności od potrzeb, przy czym nie daje więcej niż 2.000zł. Rata za samochód, którego właścicielem jest partner pozwanej wynosi 575zł. Pozwana korzysta z tego samochodu.

Mieszkanie zostało wyremontowane, odmalowane, zostały wymienione niektóre meble i sprzęty. Jest normalnego standardu.

W skład miesięcznych kosztów utrzymania tego mieszkania wchodzi: czynsz – 724zł, opłata za gaz – 45zł, opłata za elektryczność – 110zł, abonament za Tv – 51zł. Poza tym opłata za Internet, podatek od nieruchomości w wysokości 112zł rocznie oraz ubezpieczenie mieszkania – 140zł rocznie. Pozwana za doładowania telefonów małoletnich powodów płaci po 40zł miesięcznie.

Pozwana prowadzi gospodarstwo domowe w sposób przejrzysty. Nie ma powodów do uznania, że źle wydatkuje środki.

Pozwanej pogarsza się wzrok, w związku z czym co roku ma wymieniane szkła, a co dwa lata oprawkę.

(dowód: zeznania pozwanej – k. 116-118 od godz. 00:12:59 do godz. 01:02:33 i k.206-207 od godz. 00:01:22 do godz. 00:35:19, zeznania świadka M. S. – k. 196v-197 od godz. 00:11:20 do godz. 00:30:38, PIT-11 – k. 66-67, wydruki listy płac – k. 68-73, informacja o podatku – k. 74, wyciągi z rachunku – k. 75-82, faktury – k. 83, 87-88, 114, 169, polisa – k. 84, decyzja – k. 85, zamówienie – k. 89, dowód sprzedaży i paragon – k. 111, decyzje (...) k. 170-171)

T. J. od czasu uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku w przedmiocie alimentów nie płaci ich w zasądzonej wysokości. D. J. otrzymuje je za pośrednictwem komornika w różnych kwotach, we wrześniu nie otrzymała ich w ogóle, a w październiku w wysokości około 800zł, w lutym w kwocie 1.019zł. Zdarza się, że powód komornikowi z tego tytułu wpłaca 1.200-1.300zł.

D. J. wraz z T. J. są współwłaścicielami domu w S.. D. J. podpisała z bakiem umowę na jego sprzedaż, celem umorzenia wspólnych długów. Ich wspólne ruchomości zostały zlicytowane na licytacji komorniczej. W 2017r. komornik zajął przysługujący D. J. zwrot podatku (ulgę na dzieci) w kwocie 2850zł, wszelkie jej dodatkowe środki pieniężne są egzekwowane przez komornika.

(dowód: zeznania pozwanej – k. 116-117v od godz. 00:12:59 do godz. 00:43:52 i k.206-207 od godz. 00:01:22 do godz. 00:35:19, zeznania powoda – k. 197-198 od godz. 00:39:28 do godz. 00:01:15:07, zeznania świadka M. S. – k. 196v-197 od godz. 00:11:20 do godz. 00:30:38, zaświadczenia o dokonanych wpłatach -k. 7, 127, doręczenie stronom obwieszczenia o licytacji ruchomości – k. 59, obwieszczenie o licytacji ruchomości – k. 60, zawiadomieni – 61, protokół

– k. 62-63, wnioski – k. 64, informacja – k. 65, dowody wpłaty – k. 135,140, przesyłki pocztowe – k. 136-137, wyciągi z rachunku – k. 182-185)

Powód utrzymuje rzadkie kontakty z małoletnimi pozwanymi. Od 2015r. synowie z nim nie nocowali. Nie był na bierzmowaniu M. ani komunii W.. Widzieli się na pogrzebie babci – matki powoda oraz 11 listopada jak zabral ich do siebie ich dziadek. T. J. ma częstszy kontakt ze starszym synem niż z młodszym. Generalnie powód nie przekazywał synom prezentów, jednak w czasie procesu przed ostatnią rozprawą, spotkał się po 3 miesiącach z synami i starszemu kupił wówczas 2 pary spodni, młodszemu przepaskę do spodni – nerkę, zakupów tych nie konsultował z matką dzieci. Nie dołożył się do nowych rowerów dla pozwanych. Raz wziął oświadczenie od syna M., że przekazał mu 200zł. T. J. nie bierze udziału w bieżącym wychowaniu synów. Nie uczestniczy w ich zebraniach szkolnych. Nie chodzi z nimi do lekarzy.

Powodowi przyjazd z B. na pogrzeb matki sfinansował pracodawca.

(dowód: zeznania pozwanej – k. 116-117v od godz. 00:12:59 do godz. 00:43:52 i k. 206-207 od godz. 00:01:22 do godz. 00:35:19, zeznania powoda – k. 197-198v od godz. 00:39:28 do godz. 01:27:40, zeznania świadka M. S. – k. 197-197v od godz. 00:11:20 do godz. 00:52:16, oświadczenie - k. 138, kserokopia aktu zgonu – k. 139)

Małoletni M. J. obecnie jest uczniem II klasy Liceum Ogólnokształcącego. Osiąga słabe wyniki w nauce. Z powodu słabych ocen przed każdym sprawdzianem i kartkówką uczęszcza na korepetycje z matematyki. Z uwagi na brak środków nie uczęszcza na kursy przygotowujące do matury.

Pozostaje pod opieką ortopedy. Na wizytach był w sierpniu, październiku i grudniu. Koszt każdej wizyty wynosił 100zł. W sierpniu otrzymywał zastrzyki ze sterydów, które stanowiły wydatek w wysokości 1.000zł. Poza tym zdiagnozowano u niego łuszczycę, przy czym wizyta u dermatologa, która była w dniu 15 lutego 2018r. kosztowała 110zł, a maści 107zł. Na wizytę kontrolną do dermatologa ma się stawić za 4-6 tygodni. Wcześniej małoletni uczęszczał do innego lekarza, który stwierdził u niego łojotokowe zapalenie skóry, przy czym przepisane przez niego leki nie pomogły i u małoletniego zaczęły pojawiać się nowe plamy.

Od dwóch lat trenuje sztuki walki w T.. Zajęcia kosztują 100zł, a bilet do T. 137zł miesięcznie.

M. zrezygnował z kieszonkowego w zamian za telefon. Otrzymał nowy rower, zgodnie z zaleceniem ortopedy.

Małoletni W. J. jest uczniem IV klasy Zespołu Kształcenia i Wychowania w K.. W 2017r. był badany w Poradni P.P.w T.. Ma kłopoty z dysleksją i dysortografią.

Uczęszcza 3 razy w tygodniu na treningi piłki nożnej w K.. Średnio 2, 3 razy w miesiącu ma wyjazdy na mecze do G..

W. J. otrzymał po I Komunii Świętej grę P. oraz nowy rower.

W czasie małżeństwa powoda i pozwanej małoletni M. wyjeżdżał na kolonie, od uprawomocnienia się orzeczenia rozwodowego rodziców M. nie wyjeżdża na zorganizowany wypoczynek w czasie ferii, wakacji, małoletni W. nigdy nie był na koloniach. Dzieci nie dostają kieszonkowego.

(dowód: zeznania pozwanej – k. 116-118 od godz. 00:12:59 do godz.01:02:33 i k. 206-207 od godz. 00:01:22 do godz. 00:35:19, faktury – k. 86, 94, 95 96, 97, 98,100-103,105-107, 109, 114, 164- 168, zaświadczenia – k. 90, 112, 113, paragony – k. 93, 99, 91-92, 104, 110, 115, rachunek – k. 108, opinia – k. 160-163v)

Sąd Rejonowy w Tczewie II Wydział Karny prowadzi postępowania przeciwko T. J. oskarżonemu o popełnienie przestępstwa z art. 190a§2 kk w zb. z art. 268§1 kk w zw. z art. 11§2 kk na szkodę D. J..

Ponadto Komenda Powiatowa Policji w T. wszczęła dochodzenie o przestępstwo określone w art. 209§1 kk w sprawie uchylania się przez powoda od obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanych.

(dowód: zawiadomienia – 53, 56, 57, 186, 187-189, wniosek – k. 190-192, fotokopia wokandy – k. 57, wezwanie – k. 54)

Powiatowy Urząd Pracy w G. dysponuje ofertami dla osób w zawodzie spawacza z wynagrodzeniem w wysokości do 3.500zł brutto miesięcznie.

(dowód: informacja z PUP – k. 126)

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich wyrokiem z dnia 11 maja 2016r. w sprawie IIIRC 368/14 oddalił powództwo małoletnich W. i M. J. przeciwko A. i K. J. o alimenty.

(dowód: wyrok SR w Tczewie z dnia 11.05.2016r. wraz z uzasadnieniem - k. 313, 320-333, akt IIIRC 368/14)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach IIC 3103/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku i IIIRC 368/14 Sądu Rejonowego w Tczewie, z których przeprowadzono dowód, a także na podstawie zeznań powoda T. J., pozwanej D. J., która występowała również w charakterze przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych M. J. i W. J. oraz świadka M. S..

W tym miejscu wskazać trzeba, iż Sąd nie wydał osobnego postanowienia odmawiającego przeprowadzenie dowodów z przesłuchania w charakterze świadków J. B., Z. S. oraz T. S. tj. w zakresie wniosku dowodowego D. J., albowiem okoliczności, na które mieliby oni zeznawać tj. że powód zna biegle język angielski, że zawsze pracował jako brygadzysta, kierownik, foreman i wielokrotnie załatwiał pracę świadkom, zostały dostatecznie wyjaśnione innymi dowodami, w tym w szczególności zeznaniami samego powoda. W tej kwestii Sąd podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyrażone w wyroku z dnia 8 listopada 2012r., sygn. akt III APa 48/12, że: „Postanowienie dowodowe powinno mieć określoną treść pozytywną (art. 236 k.p.c.). Odmawiając przeprowadzenia określonego dowodu, sąd nie ma obowiązku wydania osobnego postanowienia odmawiającego przeprowadzenia dowodu (...)”.

Na wstępie podkreślić należy, iż między stronami nie było sporu co do tego, że na pozwanym ciąży obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich pozwanych M. i W. J., którzy w dalszym ciągu uczą się, nie mogą się utrzymać samodzielnie i nie mają faktycznego majątku, z którego mogliby czerpać dochody. Nie było też sporne między nimi to, że małoletni pozwani mieszkają z matką, że to ona troszczy się o ich rozwój, wychowanie, zdrowie, naukę, a ojciec poza sporadycznymi kontaktami z nimi, rzadko osobistymi, nie uczestniczy w ich bieżącej pieczy i wychowaniu. Poza sporem w przedmiotowej sprawie pozostawało też to, że pozwany odkąd uprawomocnił się wyrok wydany przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie IIC 3103/12 nigdy niełożył na utrzymanie pozwanych alimentów w ustalonej wysokości, zaś niniejsze postępowanie nie wykazało by nawet w jego trakciełożył zadeklarowane kwoty na rzecz synów tj. po 700zł miesięcznie.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda T. J. odnośnie jego sytuacji życiowej, finansowej, miejsca pracy, wysokości osiągniętych dochodów, że jego wynagrodzenie nie podlega podatkom w P., albowiem jego pracodawca ma zarejestrowaną firmę w rajku podatkowym; co do jego znajomości języka angielskiego, co do sytuacji mieszkaniowej, tego, że prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z partnerką, z którą posiada syna A., w zakresie wskazywanego przez niego stanu jego zdrowia, że jest ubezpieczony w KRUSie, że posiada konta bankowe, z których nie korzysta, gdyż są zajęte przez komorników, albowiem są one jasne, logiczne, spójne oraz ich prawdziwość co do zasady nie była podważana przez stronę przeciwną. Dodatkowo znajdują poparcie w zgromadzonym materiale.

Sąd dał wiarę również zeznaniom pozwanej D. J. odnośnie jej aktualnej sytuacji życiowej – co do tego, że pozostaje w nieformalnym związku z partnerem, z którym aktualnie jest w ciąży, że z partnerem tym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe, że przekazuje on jej różne kwoty na utrzymanie razem zajmowanego mieszkania oraz na utrzymanie jej samej, że jej partner zakupił na licytacji komorniczej mieszkanie, które wcześniej stanowiło własność jej i powoda T. J.; co do jej sytuacji majątkowej, że wraz z powodem jest współwłaścicielką domu w S., że nieruchomość

ta jest wystawiona przez Bank na sprzedaż, że zawarła ona z Bankiem umowę, która to umożliwiła, że posiada inne zobowiązania finansowe zaciągnięte wraz z powodem jeszcze w czasie trwania małżeństwa; jak również odnośnie jej sytuacji finansowej, tego, że otrzymuje wynagrodzenie w wysokości minimalnej krajowej, że aktualnie pozostaje na zwolnieniu lekarskim, że otrzymuje świadczenia z opieki społecznej w tym świadczenie 500+ na dwoje dzieci, albowiem są one jasne, logiczne oraz znajdują poparcie z zgromadzonym materiałem, a poza tym nie były kwestionowane przez stronę przeciwną. Sąd nie znalazł żadnych powodów by odmówić im wiarygodności.

Sąd nadał również przymiot wiarygodności zeznaniom D. J. przesłuchanej w charakterze przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych M. i W. J. odnośnie aktualnych miesięcznych kosztów utrzymania małoletnich, że koszty te nie zmalały w stosunku do ustalonych przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w czasie orzekania o alimentach, co do aktualnej sytuacji życiowej małoletnich pozwanych, w zakresie ich stanu zdrowia, nauki, zainteresowań oraz innych potrzeb, albowiem i te zeznania były jasne oraz znajdowały poparcie w pozostałym materiale dowodowym, jak również co do zasady nie były kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd nadał przymiot wiarygodności zeznaniom świadka M. S. w całości. Świadek ten jest kuratorem sądowym i sprawuje nadzór nad wykonywaniem władzy rodzicielskiej przez D. J. nad małoletnimi M. i W. J.. Z racji swoich obowiązków jest on bardzo dobrze zorientowany w sytuacji swojej podopiecznej oraz jej dzieci. Świadek ten w swoich zeznaniach z pewnością nie narażałby się na jakąkolwiek odpowiedzialność karną, która przecież oznaczałaby w jego przypadku utratę funkcji kuratora społecznego.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron. Odnośnie kserokopii dokumentów należy wskazać, iż strony ich nie kwestionowały i nie domagały się złożenia oryginałów przez stronę przeciwną.

Materialno - prawną podstawą powództwa o obniżenie alimentów oraz o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego jest art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z przepisu tego wynika, że zobowiązany może domagać się zmiany wysokości alimentów wyłącznie wówczas, gdy nastąpiła zmiana stosunków, czy to w sferze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, czy też w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. To bowiem od tych dwóch przesłanek na mocy art. 135 § 1 kro uzależniony jest zakres obowiązku alimentacyjnego, przy czym ingerencją w wysokość alimentów uzasadnia jedynie taka zmiana okoliczności, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych.

Sąd w pierwszej kolejności przedstawi kwestię alimentów na rzecz małoletnich pozwanych M. i W. J., a następnie na rzecz pozwanej D. J..

Odnośnie tych pierwszych poza w/w przepisem wskazać należy również na przepis art. 133§1 kro, zgodnie z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Jak już wyżej wskazano, poza sporem pozostaje, iż małoletni pozwani nie posiadają majątku, z którego uzyskiwaliby dochód, a także nie mają możliwości samodzielnego utrzymania się.

W związku z powyższym, oceniając zasadność powództwa w zakresie obniżenia alimentów na rzecz małoletnich M. i W. J. Sąd miał przede wszystkim na uwadze rozmiar uzasadnionych potrzeb małoletnich pozwanych jak i sytuację majątkową powoda, a w szczególności zmiany tychże okoliczności na przestrzeni ostatnich 2 lat i 4 miesięcy tj. od czasu uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 02 marca 2015r. w sprawie IIC 3103/12 co nastąpiło w dniu 30 października 2015r., do chwili obecnej. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi. Można więc powiedzieć, że postępowanie dowodowe ma

charakter porównawczy tego co było podstawą ustalenia alimentów w sprawie poprzedniej, z tym co jest w sprawie wytoczonej na podstawie art. 138 kro. Przedmiotem postępowania dowodowego jest zatem zmiana okoliczności (stosunków) zarówno po stronie uprawnionego, jak i zobowiązanego.

W ocenie Sądu, w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich pozwanych nie nastąpiły takie zmiany, które uzasadniałyby obniżenie wysokości alimentów. Alimenty na rzecz małoletniego M. i W. J. zostały poprzednio ustalone w 2015r. Miesięczny koszt utrzymania małoletniego M. wynosił wówczas około 1.550zł, a małoletniego W. około 1.400zł - w tym zakresie Sąd kierował się materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach IIC 3103/12 Sądu Okręgowego w Gdańsku, a także ustaleniami poczynionymi przez Sąd w tamtym postępowaniu. Od tamtego czasu – jak ustalono w toku niniejszego postępowania - miesięczny koszt utrzymania każdego z powodów nie dość, że nie zmalał, to wzrósł:

W przypadku M. co najmniej o koszty jego leczenia ortopedycznego oraz leczenia łuszczycy, która została u niego zdiagnozowana w ostatnim czasie, jak również o koszty związane z trenowaniem przez niego sztuk walki. Odnośnie tych ostatnich i związanych z nimi kosztami leczenia ortopedycznego wskazać należy, iż fakt, że powód nie wyrażał zgody na trenowanie przez pozwanego sztuk walki pozostaje bez znaczenia dla konieczności jego udziału w kosztach z nimi związanymi. Sąd bowiem nie znalazł żadnych przyczyn, dla których mógłby odmówić małoletniemu trenowania tych sztuk, natomiast jeżeli powód miał w tym zakresie inne zdanie niż matka chłopca, mógł zwrócić się do sądu z wnioskiem o rozstrzygnięcie o istotnych sprawach małoletniego. Dopiero jeżeli sąd podzieliłby jego zdanie, że małoletni nie powinien trenować tego sportu, mógłby wnosić o nie obciążanie go kosztami z nim związanymi. Odnośnie natomiast i-phona, którego kupiła M. jego matka wskazać należy, iż po pierwsze M. zrezygnował z kieszonekowego w zamian za zakup tego telefonu, a po drugie część środków na ten cel pochodziła ze świadczenia 500+, natomiast z przepisu art. 135§3 pkt 3) krio jednoznacznie wynika, iż na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają świadczenia wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, co oznacza, że przedstawicielka ustawowa miała pełne prawo kupić synowi wymarzony telefon, tym bardziej, że zakup ten zmotywował go do nauki i uzyskania promocji do II klasy liceum ogólnokształcącego. Co do prywatnych wizyt u lekarza dermatologa wskazać trzeba, iż Sąd wydatków z nimi związanych również nie uznał za zbędne, gdyż po pierwsze faktem powszechnie znanym jest, że obecnie terminy oczekiwania na wizyty do specjalistów przyjmujących w ramach NFZ są bardzo odległe, a po drugie w pełni zrozumiałym jest, że matka małoletniego zamierza uczęszczać z nim do lekarza, który postawił mu właściwą diagnozę, a wdrożone przez niego leczenie okazało się skuteczne, szczególnie, że inny lekarz wdrożył nieskuteczne leczenie.

W przypadku małoletniego W. natomiast co najmniej o koszty związane z eliminowaniem stwierdzonej u niego dysleksji i dysortografii oraz koszty związane z trenowaniem przez niego piłki nożnej. Koszty te bezsprzecznie należy zaliczyć do usprawiedliwionych kosztów jego utrzymania, albowiem usuwanie wskazanych dysfunkcji jest absolutnie konieczne, gdyż będzie miało wpływ na jego dalszą edukację, a co za tym idzie zdobycie odpowiedniego zawodu, który pozwoli jemu na samodzielne utrzymanie się, natomiast zasadności uczęszczania na treningi przez małoletniego nie kwestionował nawet jego ojciec. Odnośnie gry P., jaką kupiła małoletniemu jego matka po Komunii – podobnie jak w przypadku i-phona zakupionemu M. – wskazać trzeba, iż środki na ten cel pochodzą ze świadczenia wychowawczego, które nie ma wpływu na zakres świadczeń alimentacyjnych.

W tym miejscu jeszcze podkreślić trzeba, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż D. J. nie wydatkuje posiadanych środków w niewłaściwy sposób, nie jest rozrzutna i nie kupuje zbędnych rzeczy synom. Wynika to choćby z zeznań kuratora M. S., którym jak wyżej wskazano, Sąd dał wiarę w całości.

Odnośnie możliwości zarobkowych i majątkowych powoda należy wskazać, iż już w chwili ustalania wysokości alimentów na rzecz pozwanych od wielu lat wyjeżdżał do pracy za granicę m.in. do N., B.. Pracował na platformach, posiadał specjalistyczne uprawnienia, ukończył kursy spawacza, wykonywał pracę nadzorującą nad spawaniem. W toku procesu rozwodowego powód, mimo zobowiązania nałożonego przez Sąd, nie przedłożył zaświadczenia o zarobkach za okres ostatnich 6 miesięcy. Jego pełnomocnik oświadczył jedynie, iż jest on pracownikiem kontraktowym. W związku z powyższym Sąd Rozwodowy uznał, iż T. J. uniemożliwił ustalenie jego ówczesnej sytuacji

zarobkowej i dlatego dał wiarę jego żonie D. J., że osiągał znaczne dochody ze względu na posiadane kwalifikacje i miejsce świadczonej pracy, jednocześnie uznając, iż faktem powszechnie znanym jest, że osoby posiadające kwalifikacje powoda oraz pracujące na platformach mają wysokie zarobki, które odbiegają kwotowo od wynagrodzeń w kraju. Dodatkowo nie uszło uwadze Sądu Okręgowego, że powód w toku przesłuchania informacyjnego oświadczył, że na platformach zarabiał 9000zł miesięcznie, pracował jako brygadzysta. Nadto, nie licząc się z usprawiedliwionymi potrzebami małoletnich dzieci, w lutym 2013r. darował ojcu i bratu motory H. D. oraz K.. W toku niniejszego postępowania powód, podobnie jak w postępowaniu rozwodowym, mimo zobowiązań nałożonych na niego przez sąd do przedłożenia aktualnych zaświadczeń o osiągniętych dochodach za ostatnie 6 miesięcy, do przedłożenia rozliczenia dochodów za rok 2016r., zaświadczenia o dochodach za rok 2017r. oraz aktualnych zaświadczeń o zarobkach oraz innych zobowiązań dotyczących jego dochodów, nie wywiązał się z nich. Kilkukrotnie przedłożył to samo zaświadczenie o zarobkach za okres od lipca 2017r. do grudnia 2017r., które de facto nie spełnia kryteriów wymaganych od tego typu zaświadczeń, gdyż nawet nie zostało ono podpisane przez osoby je wystawiające. Tym niemniej Sąd, ustalając aktualny dochód powoda, postanowił oprzeć się na tych dokumentach i uznał, że jego średnie miesięczne wynagrodzenie w drugim półroczu 2017r. wyniosło 6.090zł miesięcznie. Tak uznając, zsumował dochód za poszczególne miesiące, następnie podzielił go przez 6, przyjmując kurs euro ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu wyrokowania tj. w wysokości 4,19zł (lipiec – 1424 euro + sierpień – 1456euro + wrzesień – 1424euro + październik – 1552 euro + listopad – 1440euro + grudzień – 1424euro = 8720euro : 6 m-cy = 1453euro miesięcznie x 4,19zł). Z uwagi na to, że powód przyznał, że jego firma zarejestrowana jest w raju podatkowym, a on sam nie rozlicza się z podatków w P., sąd uznał, iż dochód wynikający z w/w dokumentów jest dochodem netto, nieobciążonym podatkami. Tak obliczony dochód jest bardzo zbliżony do tego jakiego powód spodziewał się otrzymać z wykonywanej pracy za styczeń tego roku tj. w wysokości do 1500euro, co zeznał podczas przesłuchania w dniu 15 lutego 2018r. Powyższe przekonuje, iż T. J. w dalszym ciągu jest w stanie łożyć alimenty na rzecz synów w wysokości po 1.250 złotych miesięcznie, bowiem alimenty na rzecz każdego z nich i tak pochłona tylko około 20% jego dochodów.

W tym miejscu odnosząc się do twierdzeń powoda o braku po jego stronie możliwości uiszczania alimentów wyższych niż w kwocie po 700 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich pozwanych wskazać trzeba, iż żaden przepis prawa nie zwalnia nawet najuboższych czy znajdujących się w trudnej sytuacji majątkowej czy życiowej rodziców od stałej alimentacji na rzecz małoletnich dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Jest wręcz przeciwnie – nawet trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci, przy czym w realiach niniejszej sprawy – zdaniem Sądu – nie można mówić o braku możliwości podzielenia się przez ojca z synami łącznie około 40% swojego wynagrodzenia, a tym samym zwiększania udziału ich matki w usprawiedliwionych kosztach ich utrzymania, tym bardziej, że jak jednoznacznie wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego D. J. – w przeciwieństwie do ojca małoletnich, sprawuje codzienną pieczę nad nimi i jej obowiązek alimentacyjny wobec tych dzieci jest spełniany w części także przez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie, w związku z czym zasadnym i sprawiedliwym jest – w ocenie Sądu – obciążenie pozwanego wyższym udziałem w obecnych, podstawowych w świetle zasad doświadczenia życiowego, kosztach utrzymania małoletnich powodów. Zgromadzony materiał wskazuje, iż powód w zasadzie w ogóle nie wypełnia swojego obowiązku alimentacyjnego wobec M. i W. przez osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie, praktycznie nie utrzymuje z nimi kontaktu, nie kontaktuje się z ich szkołami, nie angażuje w sprawy związane ze zdrowiem, nie chodzi z nimi do specjalistów. W tej sytuacji zmniejszenie jego udziału w finansowaniu synów jest bezzasadne. Powyższe jest tym bardziej zasadne, gdy zważyć, że powód wynagrodzenie otrzymuje do ręki, nie jest ono zatem obciążone egzekucją komorniczą, zaś D. J. także obecnie spłaca zobowiązania jej i powoda powstałe w czasie trwania jej małżeństwa. W 2017r. komornik zajął przysługujący jej zwrot podatku w kwocie 2850zł, zatem wszelkie jej dodatkowe środki pieniężne są egzekwowane przez komornika.

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, iż powód na swoim utrzymaniu poza małoletnimi M. i W. J., ma młodszego syna A., jednakże ten fakt już uwzględnił Sąd Okręgowy ustalając wysokość alimentów na rzecz małoletnich pozwanych, gdyż,

a poza tym koszty związane z utrzymaniem tego chłopca obciążają nie samego powoda, lecz również jego partnerkę S. B. (2), która jest matką chłopca, a z którą powód prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Fakt, iż powód założył nową rodzinę i urodziło mu się kolejne dziecko nie zwalnia go od obowiązku łożenia na synów, których posiada z poprzednią partnerką.

Reasumując drugą część rozważań, w ocenie Sądu w chwili obecnej brak jest podstaw do obniżenia świadczeń alimentacyjnych, do których zobowiązany jest T. J. na rzecz małoletnich M. i W. J. bowiem: Po pierwsze, małoletni pozwani nie posiadają możliwości zarobkowych pozwalających na samodzielne utrzymanie. Po drugie, koszty utrzymania małoletnich pozwanych nie dość, że nie zmalały od czasu ostatniego orzeczenia o wysokości alimentów, a nawet wzrosły. Po trzecie, możliwości majątkowe i zarobkowe powoda pozwalają mu na uiszczanie alimentów w ustalonej wysokości. Po czwarte, w świetle powyższych okoliczności brak jest podstaw do przerzucenia obowiązku alimentacyjnego na matkę małoletnich, w sytuacji gdy poza tym, iż dostarcza im środków utrzymania i wychowania, to swój obowiązek alimentacyjny spełnia również poprzez codzienną troskę o ich utrzymanie i wychowanie, czego powód nie wypełnia.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd na mocy art. 136 kro w zw. z art. 135 § 1 kro a contrario w zw. z art. 133 kro orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.

W niniejszej sprawie, rozważając kwestię obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej D. J. na uwadze mieć należało przepis art. 60 § 2 krio na zasadzie którego ustalono ów obowiązek alimentacyjny, a zgodnie z którym, jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Kodeks rodzinny i opiekuńczy nie definiuje pojęcia: istotnego pogorszenia sytuacji materialnej. Przyjmuje się, iż musi zostać udowodnione, że po rozwodzie małżonek uprawniony będzie miał sytuację materialną gorszą niż w małżeństwie, oraz, że to pogorszenie ma charakter istotny, czyli zdaniem autorki odczuwalny. Nie oznacza to jednak aż niedostatku, czyli uprawniony może zaspokajać swoje usprawiedliwione potrzeby, a nawet potrzeby wyższego rzędu i to na poziomie wyższym niż przeciętny w społeczeństwie, ale jednocześnie na poziomie niższym niż dotychczas w małżeństwie. Obowiązek udowodnienia tej przesłanki, a ściślej, tych obu przesłanek, tj. pogorszenia oraz istotności – obciąża uprawnionego (komentarz do art. 60 krio Gromek 2016, wyd. 5).

W związku z powyższym zadaniem Sądu w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy aktualna sytuacja materialna D. J. jest w dalszym ciągu gorsza niż gdyby nadal była w związku małżeńskim z T. J., czy jeżeli nadal występuje pogorszenie jej sytuacji, to czy ma ono charakter istotny oraz czy nastąpiła zmiana w możliwościach zarobkowych i majątkowych zobowiązanego T. J., a w szczególności jak zmieniły się te okoliczności na przestrzeni ostatnich 2 lat i 4 miesięcy, tj. od czasu uprawomocnienia się wyroku w sprawie IIC 3103/12.

Odnosnie sytuacji uprawnionej D. J. wskazać należy, iż w czasie od ustalania przez Sąd Rozwodowy alimentów na jej rzecz co prawda nastąpiła poprawa związana z wysokością uzyskiwanego przez nią dochodu spowodowana głównie tym, że poprzednio była zatrudniona na 1/2 etatu, a obecnie pracuje na cały etat, jednakże już poprzednio, Sąd oceniając jej możliwości zarobkowe nie miał na uwadze faktycznie uzyskiwanego przez nią dochodu, a ten jaki mogłaby uzyskać przy wykorzystaniu swoich sił tzn. miał na uwadze, że okoliczne Powiatowe Urzędy Pracy dysponowały ofertami pracy dla osób z jej kwalifikacjami z wynagrodzeniem od 1.680zł brutto miesięcznie do 3.000zł brutto miesięcznie i powódka przy dołożeniu należytej staranności mogłaby osiągnąć dochód we wskazanej wysokości. Przy czym zważyć należy, iż D. J. także obecnie spłaca zobowiązania jej i powoda powstałe w czasie trwania jej małżeństwa. Jej wynagrodzenie wpływa na konto bankowe i wszelkie dodatkowe środki pieniężne są egzekwowane przez komornika.

Poza powyższym ważniejsze jest jednakże to, iż pozwana D. J. od dłuższego czasu prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z K. B.. Zamieszkuje (wraz z małoletnimi M. i W.) z nim w mieszkaniu stanowiącym jego własność (zresztą w mieszkaniu, które wcześniej stanowiło jej własność i T. J., a które to jej partner nabył w drodze licytacji komorniczej). Wraz z partnerem wspólnie wyremontowała zajmowane mieszkanie. Jej konkubent na utrzymanie, w tym na jej utrzymanie, przekazuje różne kwoty, w zależności od potrzeb, sięgające 2.000zł miesięcznie. Korzysta ona z samochodu partnera. Poza tym aktualnie jest w ciąży ze swoim konkubentem. Wszystko to powoduje, iż dalsze trwanie obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanej w ustalonej przez Sąd Okręgowy wysokości tj. w kwocie 1.000zł miesięcznie jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Sąd bowiem w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 11 lipca 2000r., sygn. akt II CKN 1015/00, iż: „Usprawiedliwione potrzeby rozwiedzionego małżonka, pozostającego w związku nieformalnym (faktycznym), podlegają ocenie z uwzględnieniem także możliwości zarobkowych i majątkowych partnera rozwiedzionego małżonka w tym związku. W przeciwnym wypadku uprawniony do alimentacji rozwiedziony małżonek byłby w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do drugiego z tych rozwiedzionych małżonków, co niewątpliwie godziłoby w zasady współżycia społecznego (art. 5 kc)”.

Stan faktyczny w sposób niewątpliwy wskazuje, iż o ile rozwód D. J. i T. J. pociągnął za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej D. J., o tyle sytuacja pozwanej odkąd związała się z K. B. diametralnie zmieniła się. Prowadzenie przez pozwaną wspólnego gospodarstwa domowego z konkubentem spowodowało na nich wzajemną zależność ekonomiczną, co oznacza, że sytuację pozwanej trzeba oceniać z uwzględnieniem możliwości zarobkowych i majątkowych jej partnera. Te natomiast skoro pozwalają na przekazywanie do wspólnego gospodarstwa domowego kwot nawet do 2.000zł miesięcznie należy ocenić jako dobre.

Sąd miał na względzie również jednoznaczne brzmienie przepisu art. 60 § 3 zd. 1 krio, z którego wynika, że przesłanką wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego rozwiedzionego małżonka zobowiązanego do alimentacji jest zawarcie nowego małżeństwa przez byłego małżonka uznanego za uprawnionego do alimentacji. Ustawodawca wyraźnie więc związał skutek w postaci wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego między rozwiedzionymi małżonkami z zawarciem przez uprawnionego małżonka nowego małżeństwa, przy czym ustawodawca posłużył się w art. 60 § 3 zd. 1 krio terminem "zawarcie małżeństwa" w znaczeniu wynikającym z treści art. 1 § 1 krio. Tym samym pozostawanie przez uprawnionego do alimentacji rozwiedzionego małżonka w konkubinacie nie jest ustawową przesłanką wygaśnięcia wobec niego obowiązku alimentacyjnego drugiego z rozwiedzionych małżonków (por. wyrok SN z 10.07.1998r., I CKN 788/97, Lex nr 34443).

Uwzględniając powyższe oraz mając na względzie, że powód żądał uchylenia jego obowiązku alimentacyjnego wobec D. J. albo obniżenia go do kwoty 200zł miesięcznie i w toku postępowania ani on ani jego profesjonalny pełnomocnik nie doprecyzowali swojego żądania, Sąd postanowił obniżyć ustalone przed Sądem Okręgowym w Gdańsku w dniu 02 marca 2015r. w sprawie IIC 3103/12 alimenty na rzecz D. J. do kwoty po 200zł.

Wobec powyższego Sąd na mocy art. 60 § 2 a contrario w związku z art. 138 § 1 kro postanowił jak w punktach I i II sentencji.

Biorąc pod uwagę trudną sytuację finansową pozwanej, Sąd na zasadzie słuszności (art. 102 kpc) odstąpił od obciążania jej kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez pozwanego, który w tym zakresie w 80% proces wygrał (pkt III sentencji wyroku) oraz odstąpił od obciążania pozwanej kosztami sądowymi (pkt IV wyroku).